

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY

VERICI TRSTENJAK

přednesené dne 2. října 2008¹

Obsah

I	– Úvod	I - 7057
II	– Právní rámec	I - 7057
III	– Skutkový stav a řízení	I - 7061
	A – Skutkový základ sporu	I - 7061
	B – Řízení před Soudem a napadený rozsudek	I - 7062
	C – Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení	I - 7063
	D – Zrušení napadeného nařízení s částečným zpětným účinkem	I - 7063
IV	– Úvodní poznámky	I - 7064
	A – Přezkum napadeného nařízení Soudem	I - 7064
	B – Přezkum napadeného rozsudku Soudním dvorem	I - 7065
V	– K přípustnosti kasačního opravného prostředku	I - 7066
	A – Argumentace účastnic řízení	I - 7066
	B – Právní analýza	I - 7066
VI	– K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku	I - 7068
	A – Napadený rozsudek	I - 7068
	B – Argumentace účastnic řízení	I - 7068
	C – Právní analýza	I - 7070
	D – Závěr	I - 7073

1 — Původní jazyk: němčina.

VII – K druhému důvodu kasačního opravného prostředku	I - 7073
A – K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku	I - 7074
1. Napadený rozsudek	I - 7074
2. Argumenty účastnic řízení	I - 7074
3. Právní analýza	I - 7077
4. Závěr	I - 7079
B – K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku	I - 7080
1. Napadený rozsudek	I - 7080
2. Argumenty účastnic řízení	I - 7080
3. Právní analýza	I - 7082
4. Závěr	I - 7084
VIII – K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku	I - 7084
A – Napadený rozsudek	I - 7084
B – Argumenty účastnic řízení	I - 7085
C – Právní analýza	I - 7086
1. Účinky autorských poplatků na příčinnou souvislost	I - 7087
2. Hodnocení újmy	I - 7089
D – Závěr	I - 7092
IX – Závěr právní analýzy	I - 7092
X – K nákladům řízení	I - 7092
XI – Závěry	I - 7093
I - 7056	

I – Úvod

nejsou členy Evropského společenství⁴ (dále jen „základní nařízení“⁵).

1. V projednávané věci má Soudní dvůr Evropských společenství (dále jen „Soudní dvůr“) rozhodnout o kasačním opravném prostředku, který podal indický podnik Moser Baer India Ltd proti rozsudku Soudu prvního stupně (dále jen „Soud“) ze dne 4. října 2006 ve věci T-300/03, Moser Baer India v. Rada² (dále jen „napadený rozsudek“).

4. Článek 5 základního nařízení stanoví:

„Výpočet výše napadnutelných subvencí

2. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek a žalobkyně v prvním stupni (dále jen „navrhovatelka“) se domáhá zrušení napadeného rozsudku, ve kterém Soud zamítl její žalobu na neplatnost podanou proti nařízení Rady (ES) č. 960/2003 ze dne 2. června 2003 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz zapisovatelných kompaktních disků (CD-R) pocházejících z Indie³ (dále jen „napadené nařízení“).

Výše napadnutelných subvencí pro účely tohoto nařízení se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období...”

5. Článek 7 odst. 3 základního nařízení, který obsahuje obecná ustanovení o výpočtu subvence, stanoví:

II – Právní rámec

3. Právním základem pro přijetí napadeného nařízení je nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které

„Pokud lze subvenci spojovat se získáním nebo budoucím získáním stálých aktiv, vypo-

4 — Úř. věst. L 288, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 78.

5 — Vyrovnávací cla za dovoz subvencovaných výrobků se ukládají ve formě nařízení. Protože právním základem pro přijetí vyrovnávacích cel je rovněž nařízení, nazývá se nařízení, které představuje právní základ a právní rámec pro přijetí nařízení proti subvencím, základním nařízením.

2 — Rozsudek ze dne 4. října 2006, Moser Baer India v. Rada (T-300/03, Sb. rozh. s. II-3911).

3 — Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd. 11/46, s. 250.

čítá se výše napadnutelné subvence tak, že se subvence rozloží na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví.“

b) následného vlivu dovozu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

6. Článek 8 základního nařízení stanoví:

„Zjišťování a posuzování újmy

(3) V souvislosti s objemem dovozu subvencovaných výrobků se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení jejich dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dovozu subvencovaných výrobků na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dovezených subvencovaných výrobků nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

(2) Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum [...]

a) objemu dovozu subvencovaných výrobků a účinku dovozu subvencovaných výrobků na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství a

(5) Přezkum účinků dovozu subvencovaných výrobků na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevant-

ních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího subvencování nebo dumpingu, výše napadnutelných subvencí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

(6) Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dovoz subvencovaných výrobků působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

(7) Jiné známé činitele než dovoz subvencovaných výrobků, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude

přičítána podle odstavce 6 dovozu subvencovaných výrobků. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů nesubvencovaných výrobků, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství....“

7. Podle čl. 15 odst. 1 třetí věty základního nařízení nesmí být vyrovnávací clo vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí, musí být ale nižší, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

8. Článek 28 základního nařízení stanoví:

„Nedostatečná spolupráce

(1) Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto naří-

zením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

(4) Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je strana, která je předložila, okamžitě uvědomena o důvodech jejich odmítnutí a je jí dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být uvědomeni o důsledcích nedostatečné [odmítnutí] spolupráce.

(5) Pokud se závěry, včetně závěrů o výši napadnutelné subvence, opírají o odstavec 1, zejména o informace obsažené v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací, které v průběhu šetření podali jiní účastníci řízení.

[...]

(3) Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(6) Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nebudou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.“

III – Skutkový stav a řízení

A – Skutkový základ sporu

9. Navrhovatelka je společnost se sídlem v Indii vyrábějící různé druhy paměťových nosičů, a zejména zapisovatelné kompaktní disky (dále jen „CD-R“).

10. Dne 17. května 2002 zahájila Komise v důsledku stížnosti Committee of European CD-R Manufacturers (Výbor Evropských výrobců CD-R, dále jen „CECMA“) šetření ohledně dovozů CD-R pocházejících z Indie⁶. Na návrh Komise ze dne 20. května 2003 přijala Rada napadené nařízení. V napadeném nařízení uložila konečné vyrovnávací clo ve výši 7,3 % na dovozy CD-R pocházejících z Indie.

11. V napadeném nařízení Rada konstatovala, že navrhovatelka dostávala subvence ve formě osvobození od cel z dovozu určitého investičního majetku (dále jen „subvencovaná aktiva“)⁷.

12. Při výpočtu výhody určila Rada nejdříve šestiletou dobu amortizace⁸. Odůvodnila to tím, že subvencovaná aktiva jsou formy pro výrobu CD-R, a nikoliv stroje pro jejich výrobu. Námitku navrhovatelky, že podle účetních záznamů mají být aktiva kvalifikována jako stroje a je proto třeba použít jako výchozí bod třináctiletou dobu amortizace, odmítla Rada s odůvodněním, že informace navrhovatelky o amortizaci dotyčných aktiv uvedené v jejích účetních záznamech a daňovém prohlášení jsou konfliktní⁹.

13. Při zjištění újmy průmyslu Společenství se Rada zaměřila zejména na to, že od roku 2000 až do posuzovaného období (1. duben 2001 až 31. březen 2002) vzrostl dovoz CD-R z Indie do Společenství a ve stejné době se prodejní cena CD-R ve Společenství snížila o 59 %, přičemž v posuzovaném období se nacházela v průměru o 17,7 % pod ztrátovými prodejními cenami výrobního odvětví Společenství. Rada přitom srovnala údaje, které byly vyhotoveny na základě údajů Eurostatu s údaji, které předložila navrhovatelka a dospěla k závěru, že vedly ke srovnatelným výsledkům¹⁰. Ohledně stavu zásob konstatovala Rada pro rozhodnou dobu (1. ledna 1998

6 — Úř. věst. C 116, s. 4.

7 — Body 38 až 47 odůvodnění napadeného nařízení.

8 — Tuto nicméně Rada snížila na 4,2 roku, viz body 43 až 45 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

9 — Viz body 39 až 41 odůvodnění napadeného nařízení.

10 — Viz body 58 až 64 odůvodnění napadeného nařízení.

až do konce posuzovaného období) negativní trend¹¹.

16. Navrhovatelka napadala ve své žalobě zejména¹³

14. V rámci svých zjištění týkajících se příčiny škody zvažila Rada zejména argument navrhovatelky, že majitel patentů účtoval výrobcům CD-R přehnaně vysoké a tedy protisoutěžní licenční poplatky. Vyloučila nicméně jakýkoliv vliv na újmu, zejména proto, že tyto licenční poplatky museli platit jak navrhovatelka, tak i výrobci výrobního odvětví ve Společenství, a to již předtím, než došlo k jí zjištěné újmě. Zjištěná újma tedy nesouvisí s placením licenčních poplatků¹².

B – Řízení před Soudem a napadený rozsudek

15. Navrhovatelka podala žalobu proti napadenému nařízení. Komisi a CECMA bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady.

– zařazení subvencovaných aktiv do kategorie forem, jakož i to, že všechna subvencovaná aktiva byla zařazena jako formy (druhá část druhého žalobního důvodu);

– pochybení při zjištění skutkového stavu, na kterém se zakládalo zjištění újmy průmyslu Společenství, a sice obzvláště ohledně cenových trendů a stavu zásob (třetí žalobní důvod);

– porušení čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, pokud jde o přezkum účinků údajně protisoutěžních licenčních poplatků majitele patentů CD-R (pátý žalobní důvod).

17. Soud v napadeném rozsudku zamítl žalobu navrhovatelky proti napadenému nařízení v plném rozsahu a uložil jí nést vlastní

¹¹ — Ke stavu zásob viz body 80 až 89 odůvodnění napadeného nařízení.

¹² — Viz body 134 a 135 odůvodnění napadeného nařízení.

¹³ — Uvádí se jen žalobní důvody, které mají význam pro řízení o kasačním opravném prostředku.

náklady řízení a nahradit náklady řízení žalované.

19. Rada a Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

C – Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

– zamítl kasační opravný prostředek, a

18. Návrhem ze dne 22. prosince 2006, došlým kanceláři Soudního dvora dne 28. prosince 2006, podala navrhovatelka projednávaný kasační opravný prostředek. Navrhuje, aby Soudní dvůr

– uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení v obou stupních.

– zrušil napadený rozsudek;

20. V rámci písemné části řízení předložily navrhovatelka, Rada a Komise svá vyjádření. Jednání dne 10. července 2008 se účastnila navrhovatelka, Rada a Komise.

– vyhověl návrhovým žádáním navrhovatelky v prvním stupni, obzvláště zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž je namířeno proti navrhovatelce, a

D – Zrušení napadeného nařízení s částečným zpětným účinkem

– uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a v prvním stupni.

21. Napadené nařízení bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 1293/2007 ze dne 30. října 2007, kterým se ruší antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1050/2002 na dovoz záznamových kompaktních disků

pocházejících z Tchaj-wanu a kterým se umožňuje jeho vrácení nebo prominutí a kterým se ruší vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 960/2003 na dovoz zapisovatelných kompaktních disků pocházejících z Indie, umožňuje jeho vrácení nebo prominutí a zastavuje řízení týkající se zmíněného dovozu¹⁴ (dále jen „zrušující nařízení“) s účinností ode dne 5. listopadu 2006. Platnost napadeného nařízení od jeho vstupu v platnost až do uvedeného okamžiku však není zrušujícím nařízením dotčena.

vaným dovozům. Protože zjištění, posouzení a vyhodnocení hospodářských údajů, které jsou nezbytné pro přijetí obchodních ochranných opatření představuje komplexní úkol, disponují podle ustálené judikatury orgány Společenství v této oblasti širokým prostorem pro uvážení¹⁵. Proto dotčeným osobám přísluší, aby již v rámci správního řízení uvedly skutečnosti, které jsou pro ně příznivé¹⁶.

IV – Úvodní poznámky

22. Napadeným nařízením se ukládají vyrovnávací cla na subvencované dovozy podle základního nařízení. Než přezkoumám přípustnost a odůvodněnost jednotlivých důvodů kasačního opravného prostředku, chtěla bych se zaprvé krátce zabývat úkolem Soudu v rámci žaloby na neplatnost takového nařízení (A) a zadruhé krátce uvést, v jakém rozsahu může být rozsudek Soudu přezkoumán Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku (B).

24. Nařízení, kterým se ukládají vyrovnávací cla na subvencované dovozy může být sice v rámci žaloby na neplatnost podle článku 230 ES přezkoumáno Soudem. V této souvislosti je ale třeba zohlednit, že prostor pro uvážení, který základní nařízení přiznává orgánům Společenství, podléhá jen omezenému soudnímu přezkumu¹⁷. Přezkum Soudu se v této oblasti omezuje na ověření dodržení příslušných procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na nichž se napadené nařízení zakládá, neexistence zjevně

A – Přezkum napadeného nařízení Soudem

23. Napadeným nařízením se ukládá obchodní ochranné opatření proti subvencovaným dovozům.

15 — Rozsudky ze dne 28. února 2008, AGST Draht- und Biegetechnik (C-398/05, Sb. rozh. s. I-1057, bod 33), a ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, Sb. rozh. s. I-7723, bod 40). Částečně se odkazy na judikaturu a právní literaturu, které jsou uvedeny v této a následujících poznámkách pod čarou vztahují nejen na subvence, ale i na případy dumpingu. Tyto údaje z judikatury a právní literatury mohou být ale přiměřeně přeneseny na subvence. Odpovídající použití těchto odkazů již dále nebude zvláště zmiňováno.

16 — Viz článek 28 základního nařízení.

17 — Rozsudky ze dne 14. března 1990, Gestetner Holdings v. Rada a Komise (C-156/87, Recueil, s. I-781, bod 63); ze dne 29. ledna 1998, Sinochem v. Rada (T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 51); ze dne 18. září 1996, Climax Paper v. Rada (T-155/94, Recueil, s. II-873, bod 98); ze dne 17. prosince 1997, EFMA v. Rada (T-121/95, Recueil, s. II-2391, bod 64), AGST Draht- und Biegetechnik (uvedený v poznámce pod čarou 15, bod 34) a Ikea Wholesale (uvedený v poznámce pod čarou 15, bod 41); Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., *EC Anti-Dumping Law*, John Wiley & Sons, 1998, bod. 26.2; Düker, K., *Rechtsschutz gegen Antidumpingmaßnahmen der Europäischen Gemeinschaft*, Tectum, 2007, s. 193.

14 — Úř. věst. L 288 s. 17; Zvl. vyd. 11/46, s. 250.

nesprávného posouzení těchto skutkových zjištění a neexistence zneužití pravomoci¹⁸. Protože je věcí dotčených osob, aby již v rámci správního řízení uvedly skutečnosti v jejich prospěch, vztahuje se navíc přezkum Soudu jen na skutečnosti, které byly orgánům Společenství při přijetí napadeného opatření známe nebo které si měly obstarat¹⁹.

25. Dále je třeba zohlednit, že není úkolem Soudu provést znovu správní řízení. Proto nese žalobce, pokud zastává názor, že orgány Společenství nesprávně zjistily skutkový stav, v tomto ohledu důkazní břemeno. Žalobce musí tedy podrobně zpochybnit správnost skutkového stavu zjištěného orgány Společenství. Pouhé popření skutkových zjištění v tomto ohledu nestačí²⁰.

napadeného rozsudku Soudu ohledně nesprávných právních posouzení.²¹ Kasační opravný prostředek tak nemůže přímo směřovat vůči vadám nařízení napadeného před Soudem. Z toho vyplývá, že v kasačním opravném prostředku je zásadně nepřipustné opakovat výtky uplatnění v řízení před Soudem, aniž by se odkázalo na rozsudek Soudu²². Kasační opravný prostředek musí naopak jasně uvádět, jaká část rozsudku Soudního dvora se napadá a o jaké právní argumenty se návrhová žádání opírají²³.

27. Protože je kasační opravný prostředek omezen na nesprávná právní posouzení, není přípustné nové posouzení skutkových okolností²⁴. Ohledně skutečností zjištěných Soudem může být tedy v kasačním opravném prostředku namítáno pouze to, že zjištění nebyla z procesního hlediska správně provedena. Pokud má být zpochybněno posouzení důkazů Soudem, musí navrhovatel namítat, že Soud v rámci svého posouzení důkazů tyto důkazy zkreslil²⁵.

B – Přezkum napadeného rozsudku Soudním dvorem

26. Předmětem kasačního opravného prostředku k Soudnímu dvoru je přezkum

- 18 — Rozsudky Soudu ze dne 28. října 2004 Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, body 48 a 49), AGST Draht- und Biegetechnik, (uvedený v poznámce pod čarou 15, bod 34) a Ikea Wholesale (uvedený v poznámce pod čarou 15, bod 41); Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., poznámka pod čarou 17, bod 26.2.
- 19 — Rozsudek ze dne 21. února 1984, Allied Corporation a další v. Komise (239/82 a 275/82, Recueil, s. 1005, body 21 a následující); Düker, K., poznámka pod čarou 17, s. 197.
- 20 — Düker, K., poznámka pod čarou 17, s. 196 a další.

- 21 — Článek 225 ES a čl. 58 odst. 1 statutu Soudního dvora.
- 22 — Rozsudky ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, bod 51); ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise (C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 35); ze dne 3. března 2005, Biegi Nahrungsmittel a Commonfood v. Komise (C-499/03 P, Sb. rozh. s. I-1751, bod 38). Pro další odkazy viz Lenaerts, K., Arts, D., *Procedural Law of the European Union*, 2. vydání, Sweet & Maxwell, 2008, body 7-107, body 16-016.
- 23 — Článek 225 ES a čl. 112 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora, viz zejména rozsudky Bergaderm a Goupil v. Komise (uvedený v poznámce pod čarou 22, bod 34), a ze dne 8. ledna 2002, Francie v. Monsanto a Komise (C-248/99 P, Recueil, s. I-1, bod 69).
- 24 — Usnesení ze dne 20. března 1991, Turner v. Komise (C-115/90 P, Recueil, s. I-1423, body 13 až 14); rozsudek ze dne 1. října 1991, Vidrányi v. Komise (C-283/90 P, Recueil, s. I-4339, body 11 až 13), a ze dne 23. listopadu 2000, British Steel v. Komise (C-1/98 P, Recueil, s. I-10349, bod 53). Lenaerts, K., Arts, D., poznámka pod čarou 22, body 16-016.
- 25 — Rozsudky ze dne 10. července 2003, Komise v. Fresh Marine (C-472/00 P, Recueil, s. I-7541, bod. 45) a ze dne 2. března 1994, Hilti v. Komise (C-53/92 P, Recueil, s. I-667; bod 43). Rengeling, H.-W., Middecke, A., Gellermann, M., *Handbuch des Rechtsschutzes in der Europäischen Union*, 2. vydání C. H. Beck, 2003, článek 28 bod 28.

28. Konečně se soudní přezkum Soudního dvora omezuje v zásadě jen na důvody, které již byly uplatněny v řízení před Soudem. Důvody, které již mohly být vzneseny v řízení před Soudem, ale vzneseny nebyly, nejsou v kasačním opravném prostředku přípustné²⁶.

V – K přípustnosti kasačního opravného prostředku

29. Rada namítá, že celý kasační opravný prostředek je z důvodu neexistence právního zájmu na jeho podání nepřipustný. Touto námitkou se budu zabývat později. Dalšími námitkami nepřipustnosti, které směřují proti přípustnosti jednotlivých důvodů kasačního opravného prostředku respektive jednotlivých výtek se budu zabývat v rámci právního posouzení jednotlivých důvodů kasačního opravného prostředku, respektive výtek.

A – Argumentace účastnic řízení

30. *Rada* zastává názor, že kasační opravný prostředek je z důvodu zrušení napadeného nařízení zrušujícím nařízením nepřipustný. Žaloba na neplatnost je přípustná jen tehdy,

pokud má osoba právní zájem na zrušení právního aktu. Navrhovatelka sice měla původně zájem na zrušení napadeného nařízení, protože její dovozy podléhaly vyrovnávacím clům. Tento zájem ale se zrušením napadeného nařízení odpadl.

31. Rada tvrdí, že navrhovatelka může požadovat vrácení cel jen tehdy, pokud sama zaplatila vyrovnávací cla. Kasační opravný prostředek je nepřipustný, pokud navrhovatelka neprokáže, že cla sama zaplatila.

32. *Navrhovatelka* k tomu uvádí, že cla sama zaplatila.

B – Právní analýza

33. Nejdříve je třeba uvést, že Rada ještě nemohla vznést námitku nepřipustnosti v řízení před Soudem, protože zrušující nařízení bylo přijato až po vydání napadeného rozsudku²⁷.

26 — Rozsudky ze dne 19. června 1992, V v. Parlament (C-18/91 P, Recueil, s. I-3997; bod 21); *British Steel v. Komise Evropských společenství* (uvedený v poznámce pod čarou 24, bod 47); Rengeling, H.-W., Míddecke, A., Gellermann, M., poznámka pod čarou 25, článek 28 bod 23; Lenaerts, K., Arts, D., poznámka pod čarou 22, body 16-018.

27 — Napadený rozsudek byl vyhlášen dne 4. října 2006. Zrušující nařízení bylo přijato dne 30. října 2007.

34. Kasační opravný prostředek se sice může stát nepřipustným, pokud skutečnost, ke které došlo po vyhlášení napadeného rozsudku, odstranila nepříznivý účinek tohoto rozsudku pro navrhovatele. Existence právního zájmu navrhovatele totiž předpokládá, že kasační opravný prostředek může ve svém výsledku přinést prospěch straně, která jej podala²⁸.

35. Okolnost, že nařízení napadené před Soudem nemá již do budoucna žádný účinek, nevede nicméně *per se* k tomu, že právní zájem odpadá²⁹.

36. Naopak navrhovatelka může mít nadále zájem na zrušení napadeného rozsudku a nepřímo napadeného nařízení. Soudní dvůr tak v rozsudku AKZO Chemie a další v. Komise³⁰ považoval za dostatečné, že se dotčené orgány Společenství v budoucnu zdrží opakování vytýkaného jednání³¹. To musí dle mého názoru platit zejména v případech, jako je projednáváný případ, ve

kterém Rada rozhoduje o zrušení napadeného nařízení³².

37. Dále je třeba zohlednit, že zrušující nařízení napadené nařízení zcela nezrušilo, ale že toto nařízení se nadále použije na vyrovnávací cla, která byla vybrána do 4. listopadu 2006. Představuje důvod pro vyrovnávací cla vybraná až do tohoto okamžiku. Napadené nařízení má proto nadále právní účinek. Není vyloučeno, že by zrušení napadeného nařízení mohlo navrhovatelce přinést prospěch i tehdy, když by vyrovnávací cla sama nezapltila.

38. Krom toho navrhovatelka na jednání uvedla, že vyrovnávací cla sama zaplatila a Rada toto tvrzení nezpochybnila.

39. Za těchto okolností nemůže dle mého názoru Soudní dvůr konstatovat, jak navrhuje Rada, že navrhovatelka nemá žádný právní zájem na podání projednávaného kasačního opravného prostředku.

28 — Viz usnesení ze dne 25. ledna 2001, Lech-Stahlwerke v. Komise (C-111/99 P, Recueil, s. I-701, bod 18), a ze dne 8. dubna 2008, Saint-Gobain Glass Německo v. Komise (C-503/07 P, Sb. rozh. s. I-2217, bod 47); rozsudek ze dne 19. října 1995, Rendo a další v. Komise (C-19/93 P, Recueil, s. I-3319, bod 13).

29 — Soudní dvůr tak v rozsudku ze dne 24. června 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK v. Komise (53/85, Recueil, s. 1965, bod 21) stanovil, že právní zájem na podání žaloby na neplatnost neopadá pouze z toho důvodu, že byl dotčený právní akt již proveden.

30 — Uvedený v poznámce pod čarou 29, bod 21.

31 — Dále může zjištění protiprávnosti jednání orgánů Společenství hrát také úlohu při možném řízení o náhradě škody vedeném proti orgánům Společenství, přičemž je v tomto ohledu třeba zejména zohlednit pětiletou promlčecí lhůtu podle článku 46 statutu Soudního dvora.

32 — Jinak by Rada mohla učinit kasační opravný prostředek nepřipustným tím, že zruší napadené nařízení.

VI – K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

40. V prvním důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká, že Soud porušil v bodech 73 až 79 napadeného rozsudku zásady soudržnosti a řádného šetření.

A – *Napadený rozsudek*

41. V bodech 57 až 80 se Soud zabýval první a druhou výtkou druhé části prvního žalobního důvodu.

42. V řízení v prvním stupni navrhovatelka v rámci své první výtky *zásadně* zpochybnila, že dotčené orgány Společenství zařadily subvencovaná aktiva jako formy pro výrobu CD-R, a nikoliv jako stroje pro jejich výrobu. Soud tuto výtku zamítl. Proti systematickému zařazení subvencovaných aktiv jako forem již navrhovatelka nemá v kasačním opravném prostředku námitky.

43. Svou druhou výtkou navrhovatelka kritizovala, že Rada kvalifikovala jako formy *všechna* subvencovaná aktiva, a nikoliv jen jejich část. Také tuto výtku Soud zamítl. Soud v bodech 73 až 79 napadeného rozsudku

nejdřív konstatoval, že hodnota subvencovaných aktiv, která vyplývala z daňového přiznání navrhovatelky, neodpovídala hodnotě použité pro výpočet subvence. Navrhovatelka sice uvedla, že pouze část subvencovaných aktiv byla nově zařazena jako formy. Protože však navrhovatelka nevyvětlila kritéria zařazení svých aktiv a neposkytla úplný a ověřitelný seznam těchto aktiv, nemohly orgány Společenství ověřit číselné údaje předložené navrhovatelkou. Navrhovatelka tak orgánům Společenství neposkytla žádné informace, které by jim umožnily ověřit správnost jejího tvrzení, a případně zohlednit část dotčných aktiv, která nebyla zařazena do kategorie forem.

B – *Argumentace účastnic řízení*

44. *Navrhovatelka* namítá, že Soud nesplnil svou povinnost řádně a nestranně zjistit skutkový stav. K této povinnosti patří přezkum správnosti informací předložených dotčenými účastníky řízení.

45. Rada věděla nebo přinejmenším měla vědět, že přeřazení do kategorie forem se týká jen části subvencovaných aktiv. Směla tedy dobu amortizace pro formy použít jen na tuto část subvencovaných aktiv. Soud nezo-

hlednil důkaz navrhovatelky, že přinejmenším 23 % subvencovaných aktiv nezařadila jako formy.

nařízení, nemohla by přijmout závěr, který by byl ve zjevném rozporu s informacemi, které jí předložila.

46. Dále bylo jednání Rady rozporuplné. Jednak se Rada hlavně opřela, pokud šlo o přeřazení subvencovaných aktiv, o údaje v daňovém přiznání navrhovatelky. Na druhé straně nezohlednila údaje v jejím daňovém přiznání v rozsahu, z nichž vyplývalo, že jen část subvencovaných aktiv byla zařazena do forem.

49. *Rada* považuje výtku navrhovatelky za nepřipustnou, protože tato předkládá nové důvody. Navrhovatelka neuplatnila porušení zásad soudržnosti a řádného šetření v řízení v prvním stupni.

47. Soud ve svém závěrečném posouzení v bodě 79 napadeného rozsudku odkázal pouze na sporná aktiva, která byla zařazena pro daňové účely jako formy. V důsledku toho neodůvodnil skutečnost, že *všechna* subvencovaná aktiva byla zařazena jako formy. Navíc Soud neuvedl pravidlo, podle kterého byly dotyčné orgány Společenství oprávněny zařadit všechna subvencovaná aktiva jako formy.

50. Dále odkazuje Rada na zjištění Soudu v bodě 78 napadeného rozsudku. Navrhovatelka sice ve správním řízení uvedla, že pouze část subvencovaných aktiv byla přeřazena jako formy. Z bodu 78 napadeného rozsudku ale vyplývá, že navrhovatelka nepředložila žádné důkazy, které by Radě umožnily ověřit správnost jejího tvrzení.

48. Podle navrhovatelky Soud nepřihlédl k tomu, že Rada nedodržela článek 28 základního nařízení. Aby mohla nezohlednit informace předložené navrhovatelkou, musela by se Rada opřít o toto ustanovení. I když se Rada opřela o článek 28 základního

51. Z tohoto zjištění skutkového stavu Soud vyvodil právní závěr, že navrhovatelka nemůže zpochybnit odpovídající posouzení v napadeném nařízení. Navrhovatelka neuvedla, v jaké míře Soud při konstatování této skutečnosti zkreslil důkazy. Výtku se tedy vztahuje k posouzení skutkového stavu, ohledně kterého je kasační opravný prostředek nepřipustný.

52. Rada uvádí, že závěr Soudu v bodě 79 rozsudku je pouze konečným posouzením k druhé části prvního žalobního důvodu, tedy k první a druhé výtce. Z tohoto závěru nelze vyvodit, že Soud konstatoval, že přerazení se netýkalo všech subvencovaných aktiv.

56. Krom toho je kasační opravný prostředek neopodstatněný. Navrhovatelka měla v průběhu správního řízení dostatečnou příležitost předložit nezbytné informace, ale neučinila tak.

C – Právní analýza

53. Krom toho dotyčné orgány Společenství ve skutečnosti nedisponovaly potřebnými informacemi.

57. Rada považuje důvod kasačního opravného prostředku za *nepřípustný*, protože navrhovatelka neuplatnila porušení povinnosti zjistit řádně a nestranně skutkový stav v řízení před Soudem a kritizuje touto výtkou chyby napadeného nařízení, a nikoliv napadeného rozsudku.

54. Podpůrně Rada tvrdí, že případné pochybení Rady by nemohlo vést k úplnému, ale jen k částečnému zrušení napadeného nařízení ve formě přizpůsobení výše vyrovnávacího cla.

58. Z tvrzení navrhovatelky nicméně vyplývá, že prostřednictvím výtky porušení zásady řádného a nestranného zjištění skutkového stavu Soudu přinejmenším částečně vytýká, že se při přezkumu nařízení Rady dopustil nesprávného právního posouzení tím, že Radě přiznal příliš široký prostor pro uvážení.

55. *Komise* odkazuje na to, že první důvod kasačního opravného prostředku směřuje k nepřipustnému posouzení skutkového stavu. Soud opřel své právní závěry o zjištění skutkového stavu, že Rada na základě informací, které jí navrhovatelka sdělila, nemohla určit, která aktiva byla přerazena jako formy. Navrhovatelka neuvádí, v jaké míře Soud při tomto zjištění skutkového stavu zkreslil důkazy.

59. Důvod kasačního opravného prostředku tak nemůže být *a limine* odmítnut jako nepřipustný.

60. Co do obsahu navrhovatelka *zaprve* Soudu vytýká, že nezohlednil skutečnost, že prokázala, že dotčené orgány Společenství věděly nebo měly vědět o tom, že subvencovaná aktiva byla jen částečně přerážena.

61. To protirečí zjištění Soudu v bodě 78 napadeného rozsudku. Soud v něm konstatoval, že navrhovatelka tento důkaz nepředložila. Argumentace navrhovatelky směřuje tedy k novému posouzení skutkových okolností, které je v řízení o kasačním opravném prostředku nepřipustné. Jak bylo výše³³ uvedeno, v rámci kasačního opravného prostředku může být sice vytýkáno, že Soud zkreslil důkazy. Navrhovatelka nicméně nic takového netvrdí. Tuto výtku je tedy třeba odmítnout jako nepřipustnou.

62. V důsledku toho je třeba odmítnout jako nepřipustné i výtky navrhovatelky, které spočívají na tvrzení, že tento důkaz předložila.

63. *Zadruhé* navrhovatelka vytýká, že Soud nestanovil žádné pravidlo, podle kterého dotčené orgány Společenství mohly zohlednit všechna subvencovaná aktiva.

64. Jak je uvedeno výše³⁴, zjištění a posouzení subvence je komplexní úkol, při kterém orgány Společenství disponují prostorem pro uvážení. Není úlohou Soudu, aby když rozhoduje o žalobě na neplatnost, vykonal tuto posuzovací pravomoc namísto orgánů Společenství. Soud sice musí přezkoumat výkon této pravomoci orgány Společenství, nesmí ji ale vykonat namísto orgánů Společenství. V tomto ohledu nemůže být Soudu vytýkáno, že sám neuvedl žádná kritéria pro zjištění skutkového stavu.

65. Pokud se výtky navrhovatelky vykládá v tom smyslu, že Soud pochybil když Radě vytýkal, že zjevně nesprávně posoudila skutkový stav, musela by navrhovatelka vysvětlit, v jakém rozsahu se Soud dopustil nesprávného právního posouzení. Pokud vytýkané pochybení spočívá v tom, že Soud nezohlednil, že jednání Rady je ohledně posouzení údajů v daňovém prohlášení navrhovatelky a v jejich účetních dokladech rozporné, je tato výtky neodůvodněná. Jak se již uvádí výše³⁵, Soud konstatoval, že z daňového prohlášení navrhovatelky nelze vyvodit, že byla přerážena pouze část subvencovaných aktiv a že navrhovatelka nepředložila žádné informace na

33 — Bod 27 tohoto stanoviska.

34 — Bod 23 tohoto stanoviska.

35 — Bod 60 až 62 tohoto stanoviska.

podporu jejího tvrzení, že se přeražení týkalo pouze části subvencovaných aktiv³⁶.

kategorie forem, nebyly dostatečně zohledněny informace z jejího daňového prohlášení. To je dle mého názoru již třeba považovat za nový důvod³⁸, který je v řízení o kasačním opravném prostředku nepřipustný.

66. I tuto výtku je tedy třeba odmítnout.

67. *Zatřetí* se navrhovatelka dovolává toho, že se Rada měla odvolat na článek 28 základního nařízení.

69. Dále byly v projednávaném případě splněny podmínky pro zamítnutí tvrzení navrhovatelky podle článku 28 základního nařízení. Navrhovatelka v řízení u Soudu nevytýkala, že jí orgány Společenství neupozornily na to, že její argumentace nebyla dostatečně podrobná nebo že neměla možnost poskytnout další vysvětlení.

68. V tomto ohledu je třeba nejdříve konstatovat, že navrhovatelka v řízení u Soudu namítala porušení článku 28 základního nařízení pouze s ohledem na nezohlednění údajů v jejích účetních dokladech³⁷. Navrhovatelka v této souvislosti kritizovala, že nebyly zohledněny informace z jejích účetních dokladů v rozsahu, v němž z nich vyplývalo, že subvencovaná aktiva mají být zařazena jako stroje, a nikoliv jako formy. Navrhovatelka nyní v rámci kasačního opravného prostředku tvrdí, že byl porušen článek 28 základního nařízení, protože při zjištění, že všechna subvencovaná aktiva nebyla přeražena do

70. Zdá se tedy, že v projednávaném případě navrhovatelka hlavně tvrdí, že se Rada výslovně neopřela o článek 28 základního nařízení a že důvody pro zamítnutí její argumentace nebyly uvedeny ve zveřejněných závěrech Rady. To podle mého názoru představuje výtku formální vady. Formální vady mohou nicméně vést k neplatnosti právního aktu jen tehdy, pokud se jedná o podstatné porušení. O podstatné porušení se podle ustálené judikatury nejedná tehdy, když cíl sledovaný formálním pravidlem byl dosažen i přes nedodržení tohoto pravidla³⁹.

36 — V této souvislosti je třeba poukázat na to, že dotčené orgány Společenství nemají podle základního nařízení, na rozdíl například od řízení v oblasti hospodářské soutěže, žádné pravomoci, aby vynutili účast dotčených podniků. Je tedy věcí stran, aby předložily pro ně příznivé informace a podrobně je doložily, viz článek 28 základního nařízení.

37 — Viz bod 53 žaloby podané k Soudu.

38 — Viz bod 28 tohoto stanoviska.

39 — Rozsudky ze dne 21. dubna 1983, *Ragusa v. Komise* (282/81, Recueil, s. 1245, bod 22), a ze dne 5. května 1983, *Ditterich v. Komise* (207/81, Recueil, s. 1359, bod 19).

71. Cílem uvedení důvodů pro odmítnutí argumentace dotčené strany podle čl. 28 odst. 4 základního nařízení je v první řadě to, aby dotčená strana byla informována o tom, že argumenty, které nejsou dostatečně podloženy, mohou být odmítnuty a byla jí dána možnost, doplnit její argumentaci. Jak je uvedeno výše⁴⁰, navrhovatelka nepopírá, že tyto cíle byly dosaženy. Není tedy možné přijmout závěr o porušení podstatné formální náležitosti.

forem. V tomto kontextu není možné vykládat formulaci Soudu v tom smyslu, že se bod 78 napadeného rozsudku týká pouze části subvencovaných aktiv.

D – Závěr

72. Z toho vyplývá, že i tato výtky musí být zamítnuty.

75. Je tedy třeba zamítnout první důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

73. *Začtvrté* navrhovatelka vytýká Soudu, že v bodě 79 napadeného rozsudku nezohlednil všechna subvencovaná aktiva, ale pouze sporná aktiva, která byla pro daňové účely zařazena jako formy. Zdá se, že tímto vytýká, že odůvodnění Soudu bylo neúplné, protože se týkalo pouze části subvencovaných aktiv.

VII – K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

74. I tato výtky musí být zamítnuty. Soud v bodě 78 napadeného rozsudku konstatoval, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu tím, že zařadila všechna subvencovaná aktiva do kategorie

76. Druhý důvod kasačního opravného prostředku sestává ze dvou částí: v první části navrhovatelka Soudu vytýká, že nesprávně zhodnotil vzájemně si odporující důkazy obsažené ve spisu a v napadeném nařízení, které se týkají klíčového prvku pro určení újmy, a sice vývoje ceny dovozů indických CD-R, a v důsledku toho neprávem potvrdil závěry Rady obsažené v napadeném nařízení (A). V druhé části druhého důvodu navrhovatelka vytýká Soudu, že potvrdil závěry formulované Radou v napadeném nařízení, pokud jde o stav zásob CD-R v průmyslu Společenství (B).

40 — Viz bod 69 tohoto stanoviska.

A – *K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku*

2. Argumenty účastnic řízení

1. Napadený rozsudek

77. Navrhovatelka u Soudu kritizovala zjištění Rady, podle kterého ve Společenství poklesly ceny CD-R. Rada se údajně opřela o údaje, které nebyly ani rozhodné ani spolehlivé.

78. Soud tuto výtku zamítl. V bodech 201 až 206 napadeného rozsudku nejdříve poukázal na to, že orgány Společenství analyzovaly vývoj cen v bodech 58 až 64 odůvodnění napadeného nařízení jak na základě údajů Eurostatu, tak na základě údajů poskytnutých navrhovatelkou. Dospěl k závěru, že orgány Společenství na základě údajů Eurostatu zjistily, že mezi 1. lednem 2000 a koncem posuzovaného období došlo ke značnému poklesu cen, a sice o 59 %. Na základě údajů poskytnutých navrhovatelkou došlo mezi 1. dubnem 1999 a koncem posuzovaného období k poklesu cen o 54 %. Tyto výsledky jsou přes rozdílné počáteční datum souboru údajů srovnatelné. Soud měl za to, že navrhovatelka neprokázala, že zohlednění jiného počátečního data pro údaje, které předložila, by mohlo vest k rozdílným závěrům.

79. Navrhovatelka tvrdí, že Soud se dopustil pochybení při přezkumu toho, zda orgány Společenství správně zjistily skutkový stav. Soud potvrdil zjištění orgánů Společenství, přestože se dle názoru navrhovatelky při zjištění skutkového stavu dopustily následujících chyb.

80. *Zaprve* je vzorec, který byl použit pro určení množství CD-R dovážených z Indie, nespolehlivý pokud jde o malá množství.

81. Navrhovatelka *zaprve* tvrdí, že byly použity základní údaje Eurostatu, které se zakládají na kategorii kombinované nomenklatury, která kromě CD-R zahrnuje i množství podobných výrobků. Rada použila na tyto základní údaje vzorec, který vytvořil průmysl Společenství. Rada opřela své nařízení o takto zjištěné údaje (dále jen „zpracované údaje Eurostatu“). Soud předpokládal, že zpracované údaje Eurostatu jsou údaji Eurostatu. Soud tak zásadně špatně pochopil zdroj a povahu údajů, na kterých Rada založila své nařízení.

82. Dále navrhovatelka připomíná, že v průběhu správního řízení opakovaně kritizovala použití vzorce vyvinutého průmyslem Společenství.

83. Konečně uvádí, že byla jediným indickým dovozcem CD-R do Společenství. Proto jsou její údaje jedinými rozumnými a spolehlivými údaji. V důsledku toho měly být pro určení objemu a hodnoty dovozů použity jen její údaje.

84. *Zadruhé* navrhovatelka zpochybňuje zjištění Soudu, že zpracované údaje Eurostatu a údaje jí poskytnuté vedly k velmi podobným výsledkům. Toto zjištění představuje zjevně nesprávné posouzení skutkových okolností. Neopírá se o zjištění skutkových okolností v napadeném nařízení.

85. Údaje, které předložila, nevedly ke srovnatelným výsledkům, pokud by nebyly zohledněny za hospodářský rok, ale za kalendářní rok. Tvrdí, že pokud by byl rok 1999 vybrán jako výchozí rok, cena by se v roce 2000 snížila o 62 %. Pokud by byl jako výchozí rok vybrán rok 2000, cena by až do konce posuzovaného období ustavičně vzrůstala.

86. Dále by volba jiného výchozího roku než roku 2000 vedla při posuzování vývoje cen ke zcela jiným výsledkům. Při volbě roku 1998 jako výchozího roku by ceny v období mezi rokem 1998 a posuzovaným obdobím vzrostly o 165 %.

87. *Zatřetí* je zjištění Soudu v bodě 205 napadeného rozsudku nepřesné. Podle něho navrhovatelka neuvedla, že by zohlednění jiného výchozího data pro údaje, které předložila, mohlo vést k odlišným závěrům, pokud jde o dovozní ceny. Toto zjištění Soudu není slučitelné s její argumentací v řízení u Soudu. V bodě 101 své žaloby výslovně i konkludentně vyjádřila, že zohlednění jiného výchozího data pro údaje, které předložila, by vedlo k rozdílnému závěru, pokud jde o ceny dovozů z Indie.

88. *Rada* považuje první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku za nepřípustnou. V řízení o kasačním opravném prostředku mohou být vytýkána pouze nesprávná právní posouzení. Navrhovatelka neuvedla, kterých nesprávných právních posouzení se Soud dopustil. Soud sám nekonstatoval, že existuje újma, ale pouze přezkoumal, zda orgány Společenství správně zjistily skutkový stav. Navrhovatelka měla v důsledku toho prokázat, že se Soud dopustil nespráv-

ného právního posouzení tím, že konstatoval, že navrhovatelka neposkytla dostatečné důkazy. To nicméně navrhovatelka nečiní, nýbrž se omezuje na zpochybnění zjištění skutkových okolností Soudem.

92. Dále byly orgány Společenství sice schopny zjistit, že navrhovatelka byla jediným indickým dovozcem. Nemohly ale vyloučit, že jiní neznámí indiští výrobci vyráběli během posuzovaného období CD-R a dováželi je do Společenství.

89. Dle Rady jsou navíc výtky neopodstatněné.

93. *Zadruhé* se Soud při zjištění srovnatelnosti obou souborů údajů nedopustil žádného pochybení.

90. *Zaprvé* byly údaje, které použily orgány Společenství, dostatečně spolehlivé.

94. Z údajů Eurostatu a údajů, které předložila navrhovatelka vyplývá, že se úroveň cen CD-R v období mezi rokem 2000 a koncem posuzovaného období nesnížila přímočaře. Z číselných údajů naopak vyplývá, že v období od roku 2001 do posuzovaného období došlo k mírnému zvýšení. Navrhovatelka se snaží zohledněné období zkrátit, aby navodila dojem, že se ceny během jí definovaného zohledněného období zvýšily.

91. Rada nejdříve tvrdí, že argument žalobkyně, podle kterého byl vzorec vyvinut průmyslem Společenství, je nepřipustným novým argumentem, protože nebyl předložen v řízení u Soudu. Navrhovatelka navíc netvrdila a neprokázala, že základní údaje Eurostatu nebo ty, které vyplývaly ze vzorce vyvinutého průmyslem Společenství, byly nespolehlivé. Navíc Soud právem konstatoval, že tyto údaje vedly ke srovnatelným výsledkům jako údaje předložené navrhovatelkou.

95. Dále z obou souborů údajů vyplývá, i když nepokrývají zcela stejné časové období, že úroveň cen mezi rokem 2000 a koncem posuzovaného období klesla o více než 50 %. Ve stejném období se značně zvýšil objem dovozů.

96. Rada konečně tvrdí, že návrh navrhovatelky, podle kterého si orgány Společenství měly za výchozí rok zvolit rok 1998, je zavádějící. Rada zohlednila, že údaje připadající na toto období nebyly reprezentativní, protože navrhovatelka v této době dovážela jen zanedbatelná množství a proto nezohlednila tento rok k posouzení újmy. Podle obou souborů údajů od roku 2000 významně vzrostly dovozy, které byly na minimální úrovni, co se týče podílů na trhu a objemu. Z toho důvodu je přiměřené, že orgány Společenství zvolily rok 2000 za výchozí rok.

97. *Zatřetí* Rada uvádí, že závěry navrhovatelky v bodě 101 její žaloby se netýkaly analýzy jejích údajů, ale analýzy zpracovaných údajů Eurostatu. Soud měl tedy právem za to, že navrhovatelka v řízení u Soudu netvrdila, že zohlednění jiného výchozího okamžiku by vedlo k rozdílným výsledkům.

98. *Komise* zastává názor, že se navrhovatelka v první řadě snaží zpochybnit zjištění skutkového stavu, ale neuvádí, v jaké míře Soud zkreslil důkazy.

3. Právní analýza

99. Navrhovatelka *zprvu* uplatňuje nespolehlivost zpracovaných údajů Eurostatu.

100. V této souvislosti sice navrhovatelka tvrdí, že Soud zásadně špatně pochopil povahu a zdroj údajů, na kterých Rada založila svá zjištění ohledně újmy. Nicméně dále nevysvětluje, na čem se tento předpoklad zakládá. Pokud navrhovatelka vyvozuje údajně špatné pochopení Soudu ze skutečnosti, že tento hovoří v bodě 202 napadeného rozsudku o „údajích Eurostatu“, nemůže být ještě z této formulace odvozeno špatné pochopení povahy a zdroje údajů. Naopak mnohé hovoří pro to, že Soud tím chtěl pouze odlišit zpracované údaje Eurostatu od údajů předložených navrhovatelkou. V této souvislosti je třeba připomenout, že i v napadeném nařízení se používá pojem „údaje Eurostatu“⁴¹, respektive „údaje [čísla] Eurostatu“⁴², přičemž tím nejsou míněny základní údaje Eurostatu, ale zpracované údaje Eurostatu.

101. I kdyby měla být tato formulace vykládána nikoliv jako jazyková zkratka, ale jako

⁴¹ — Viz bod 55 odůvodnění napadeného nařízení.

⁴² — Viz bod 60 odůvodnění napadeného nařízení.

špatné pochopení povahy a zdroje údajů, není zjevné, do jaké míry by se toto pochybení projevilo na posouzení Soudu. Soud totiž v bodě 204 napadeného rozsudku založil své odůvodnění hlavně na skutečnosti, že navrhovatelka podrobně neuvedla, v jaké míře měly být údaje nespolehlivé⁴³.

102. Dále navrhovatelka vytýká, že nebyl spolehlivý použitý vzorec. Přitom se zaprvé jedná o nové posouzení skutkových okolností nepřípustné v rámci kasačního opravného prostředku⁴⁴ a zadruhé o nepřípustné opakování argumentu, který žalobkyně vznesla již v řízení u Soudu⁴⁵. Dále je třeba doplnit, že navrhovatelka, jak konstatoval Soud v bodech 202 a 171 napadeného rozsudku, nepředložila v řízení u Soudu žádný důkaz toho, že vzorec byl nespolehlivý. Soudu tedy nemůže být vytýkáno, že nekritizoval použití tohoto vzorce Radou⁴⁶.

103. V rozsahu, v němž navrhovatelka tvrdí, že byla jediným indickým vývozcem CD-R do Společenství, a že ke zjištění objemu a hodnoty dovozu tedy měly být zohledněny jen její údaje, je tato výtku nepřípustná již z toho důvodu, že navrhovatelka pouze opakuje svou argumentaci uplatněnou

v řízení u Soudu, aniž by analyzovala odůvodnění Soudu k této otázce v bodech 167 až 169 napadeného rozsudku⁴⁷. Krom toho Soud v bodech 167 až 169 napadeného rozsudku správně uvedl, že existence újmy musí být posouzena celkově, aniž by bylo třeba určit individuální účinek dovozů uskutečněných každou z odpovědných společností⁴⁸. Dále nelze kritizovat jeho zjištění, že Radě nelze vytýkat zjevně nesprávné posouzení skutkových okolností, když založí své rozhodnutí na údajích, které mohla mít rozumně k dispozici⁴⁹.

104. Tuto výtku je tedy třeba zamítnout.

105. *Zadruhé* navrhovatelka vytýká, že Soud neměl potvrdit, že oba soubory údajů byly srovnatelné. Toto posouzení není podle ní

⁴⁷ — Viz bod 26 tohoto stanoviska.

⁴⁸ — Viz zejména rozsudky ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 163); ze dne 7. května 1987, Nachi Fujikoshi v. Rada (255/84, Recueil, s. 1861, bod 46), a ze dne 20. října 1999, Swedish Match Philippines v. Rada (T-171/97, Recueil, s. II-3241, bod 66).

⁴⁹ — V této souvislosti je třeba opakovaně připomenout, že zjištění hospodářských údajů v oblasti obchodních ochranných opatření je komplexním úkolem a orgány Společenství mají v této oblasti prostor pro uvážení, který podléhá pouze omezenému soudnímu přezkumu, viz bod 32 a další tohoto stanoviska. Dále jsou v čl. 28 odst. 5 základního nařízení výslovně uvedeny úřední dovozní statistiky jako možné zdroje informací. Viz k tomu i rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (uvedený v poznámce pod čarou 48, bod 230), podle kterého se orgány Společenství nedopustí zjevně nesprávného posouzení, pokud se opírou o údaje, z nichž mohou rozumně vycházet.

⁴³ — Jak bylo uvedeno výše v bodě 25 tohoto stanoviska, Soudu nemůže být z důvodu chybějící podrobné argumentace žalobkyně v řízení před ním vytýkáno, že nezpochybnil zjištění Rady.

⁴⁴ — Viz bod 27 tohoto stanoviska.

⁴⁵ — Viz bod 26 tohoto stanoviska.

⁴⁶ — Viz bod 25 tohoto stanoviska.

založeno na zjištění skutkového stavu v napadeném nařízení.

nepřesné. Soud zde konstatoval, že navrhovatelka neprokázala, do jaké míry mohlo zohlednění jiného výchozího data jí předložených údajů vést k odlišným závěrům, pokud jde o dovozní ceny.

106. K této výtce je třeba nejdříve uvést, že posouzení Soudu se rozhodně opírá o zjištění Rady v bodech 58 až 64 odůvodnění napadeného nařízení. Výtka navrhovatelky by nicméně mohla směřovat k tomu, že Soud neměl potvrdit zjištění Rady, a proto neměl na základě těchto zjištění rozhodnout o srovnatelnosti. V tomto ohledu navrhovatelka vytýká pochybení ohledně posouzení údajů, které předložila.

109. Navrhovatelka se odvolává na skutečnost, že tuto otázku vznesla v bodě 101 své žaloby. Rada nicméně právem poukazuje na to, že se navrhovatelka v bodě 101 své žaloby omezila na uvedení, že cenová úroveň vyplývající ze zpracovaných údajů Eurostatu pro roky 1998 a 1999 až 2001 je nerelevantní. Není zjevné, že by navrhovatelka na tomto místě odkazovala na údaje, které předložila.

107. K této výtce je nicméně třeba konstatovat, že navrhovatelka dostatečně podrobně nevytýkala v řízení před Soudem, že došlo k chybnému uvedení jí poskytnutých údajů. Jak je uvedeno výše⁵⁰, Soudu proto nemůže být vytýkáno nedostatečné zohlednění tohoto argumentu. Tento argument navíc představuje nový skutkový důvod, který je v řízení o kasačním opravném prostředku nepřipustný⁵¹.

110. Je tedy třeba zamítnout i tuto výtku, protože navrhovatelka nenamítala tento bod v řízení před Soudem.

4. Závěr

108. *Zatřetí* navrhovatelka vytýká, že zjištění Soudu v bodě 205 napadeného rozsudku je

111. V důsledku toho je tedy třeba zamítnout první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

50 — Bod 28 tohoto stanoviska.

51 — Viz bod 27 tohoto stanoviska.

B – *K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku*

2. Argumenty účastnic řízení

1. Napadený rozsudek

112. Druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku směřuje proti bodům 193 až 196 napadeného rozsudku. V těchto bodech zamítl Soud výtku navrhovatelky, že Rada nesprávně posoudila stav zásob.

113. Soud poukázal na to, že sledované období trvalo od roku 1998 až do 31. března 2002 a že úroveň zásob výrobního odvětví Společenství během celého tohoto období zjevně vzrostla. Žalobkyně neprokázala, že by zlepšení stavu zásob, ke kterému došlo od roku 2000, mohlo zvrátit negativní trend konstatovaný pro sledované období. V této souvislosti Soud uplatnil skutečnost, že „zásoby zůstaly na vysoké úrovni během celého sledovaného období, přičemž jejich absolutní úroveň vzrostla ke konci roku 2001, což se shodovalo s růstem objemu dovozů, a v průběhu posuzovaného období jejich relativní úroveň představovala vysokou míru 15 % výroby“⁵².

114. *Navrhovatelka* tvrdí, že se Soud dopustil chyby tím, že potvrdil zjištění Rady v bodě 103 odůvodnění napadeného nařízení, že se úroveň zásob dramaticky zhoršila.

115. *Zaprvé* tvrdí, že Soud konstatoval, že absolutní úroveň zásob vzrostla ke konci roku 2001. Soud nezohlednil, že značně vzrostla rovněž výroba průmyslu Společenství, a proto opominul srovnat zvýšení absolutní úrovně zásob a absolutní zvýšení výroby.

116. *Zadruhé* se zjištění Soudu, že zásoby během posuzovaného období na relativní úrovni představovaly vysokou míru 15 % výroby, neopírá o napadené nařízení.

117. Pro zjištění újmy je třeba zohlednit vývojovou tendenci posuzovaného faktoru. Soud měl zohlednit, že mezi rokem 2000

52 — Viz bod 195 napadeného rozsudku.

a posuzovaným obdobím, tedy ve stejné době, kdy indiští dovozci vstoupili na trh Společenství, došlo k lehkému vylepšení úrovně zásob. Z důvodu tohoto lehkého zlepšení nemohlo být konstatováno žádné dramatické zhoršení.

z tabulek v bodech 75 a 80 odůvodnění napadeného nařízení.

118. *Rada* považuje tuto výtku za nepřipustnou. Jednak směřuje ke zjištění skutkového stavu. Krom toho navrhovatelka neuvádí, jaké právní pravidlo Soud porušil.

122. Konečně se Rada domnívá, že je výtku nerelevantní. Z bodu 103 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že zásoby byly jen jedním z mnoha ukazatelů, které byly při zjištění újmy zohledněny. Z bodů 104 a 105 odůvodnění napadeného nařízení je navíc jasné, že se v případě zásob nejedná o jeden z podstatných prvků pro zjištění újmy. Zásoby nejsou na tomto místě uvedeny. To uznala také navrhovatelka, která poukázala na to, že rozhodným faktorem byl vývoj cen.

119. Navíc je výtku rovněž neopodstatněná.

120. *Zprvé* jsou zjištění Soudu ohledně absolutních hodnot z věcného hlediska přesná. Zvýšení zásob bylo tak vysoké, že i přes mimořádné zvýšení výroby průmyslu Společenství by i z relativního hlediska vedlo ke zvýšení o téměř 60 % (z 9,2 % na 14,6 %) od roku 1998 až do konce posuzovaného období.

123. *Komise* považuje výtku za nepřipustnou, protože směřuje ke zjištění skutkového stavu a navrhovatelka neprokázala, že Soud zkrátil důkazy.

121. *Zadruhé* byl podíl 15 % navrhovatelce znám. Krom toho vyplývají relativní hodnoty, to znamená podíl zásob na celkové výrobě,

124. Krom toho *Komise* upozorňuje na to, že vzrůst zásob, který je uveden v bodě 80 odůvodnění napadeného nařízení, je velmi jasným znakem újmy. Ta byla způsobena uměle nízkými cenami. Dále byl vzrůst zásob jen jedním z ukazatelů újmy.

3. Právní analýza

125. *Zaprvé* měl Soud podle názoru navrhovatelky tím, že odkázal na absolutní úroveň zásob, zkreslit důkazy.

126. Je sice třeba souhlasit s navrhovatelkou, že jen ze vzrůstu absolutní úrovně zásob se nedá vyvodit závěr o situaci průmyslu Společenství. Naopak musí být vzrůstající absolutní hodnoty porovnány s jinými faktory, jako je vývoj výroby.

127. Nicméně pokud Soud zmíní ve svém odůvodnění absolutní hodnoty, nepředstavuje to ještě zkreslení důkazů. Ze zkreslení důkazů by se mohlo vycházet jen tehdy, pokud by se Soud opřel jen o absolutní hodnoty, aniž by je dal do vztahu s jinými faktory. Soud ve svém posouzení nicméně také zohlednil, že Rada přezkoumala, jaký je vztah absolutní úrovně zásob k celkové výrobě.

128. Tuto výtku je tedy třeba zamítnout.

129. *Zadruhé* navrhovatelka vytýká, že se zjištění Soudu, že zásoby během posuzovaného období představovaly z relativního hlediska vysokou míru 15 % výroby, neopírá o nařízení. Soud údajně nahradil na tomto místě svým odůvodněním odůvodnění Rady.

130. Jak Rada správně poznamenává, negativní vývoj v zohledněném období vyplývá z bodů 75 a 80 odůvodnění napadeného nařízení, ve kterých se poskytují údaje o celkové výrobě a zásobách. Soud tedy mohl okolnosti, které vysvětlovaly tento negativní vývoj, vyvodit přímo z odůvodnění napadeného nařízení. Navíc Rada odůvodnila negativní vývojovou tendenci tím, že v bodě 80 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že zásoby ke konci roku 1999 a ke konci roku 2001 významně vzrostly, a dosáhly tak 15 % výroby.

131. Tuto výtku je tedy třeba zamítnout.

132. *Zatřetí* navrhovatelka vytýká, že Soud nezohlednil lehké zlepšení stavu zásob mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím. Z důvodu tohoto zlepšení není možné dovést dramatické zhoršení tohoto faktoru.

133. V této souvislosti je nejdříve třeba připomenout, že Soud v bodě 194 právem podotkl, že sledované období trvalo od roku 1998 do 31. března 2002. Dále je třeba připomenout, že orgány Společenství disponují při určení období, které je třeba zohlednit pro přezkum újmy, širokým prostorem pro uvážení⁵³. Soud správně poznamenal, že orgány Společenství mohou zkoumat újmu v průběhu delšího období, než je období pokryté šetřením, protože přezkum hospodářských trendů musí být proveden pro dostatečně dlouhé období⁵⁴. Soudu tedy není možné vytýkat, že nekritizoval přístup Rady, který spočíval v pozorování hospodářského vývoje během delšího období.

134. V rozsahu, v němž navrhovatelka uvádí, že dočasné zlepšení úrovně zásob se shodovalo se vstupem indických dovozců na trh, jedná se o okolnost, kterou neuvedla v řízení před Soudem. Navrhovatelka by musela tuto okolnost uvést a podrobně odůvodnit v řízení před Soudem. Soudu tedy není možné vytýkat, že tuto okolnost nezohlednil⁵⁵. V řízení o kasačním opravném prostředku představuje tento argument protiprávní rozšíření předmětu sporu a nový skutkový důvod⁵⁶.

53 — Viz bod 23 tohoto stanoviska.

54 — Viz bod 162 napadeného rozsudku a rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, Recueil, s. I-2069, bod 87), kde se poukazuje na to, že újma průmyslu Společenství může být stanovena pro delší období než je to, na které se vztahuje šetření existence dumpingových praktik.

55 — Viz bod 28 tohoto stanoviska.

56 — Viz bod 27 tohoto stanoviska.

135. Tato výtky je krom toho také nerelevantní. Výtky jsou irelevantní, pokud směřují pouze proti odůvodnění rozsudku, aniž by mohly ovlivnit jeho výrok⁵⁷. I kdyby Soud zpochybnil hodnocení Rady ohledně stavu zásob, nevedlo by to ke zrušení nařízení.

136. Z bodu 103 odůvodnění napadeného nařízení sice vyplývá, že Rada v rámci svého závěru ohledně existence újmy uvedla rovněž zhoršení stavu zásob. V této souvislosti je ale třeba odkázat na čl. 8 odst. 5 základního nařízení. Podle tohoto ustanovení musí být účinky dovozů subvencovaných výrobků na dotčené výrobní odvětví Společenství přezkoumány se zahrnutím posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, ke kterým patří také stav zásob⁵⁸. Je v něm nicméně rovněž upřesněno, že ani jedno ani více z těchto kritérií nemusí být nezbytně rozhodující pro závěr o existenci

57 — Rozsudek ze dne 12. července 2001, Komise a Francie v. TF1 (C-302/99 P a C-308/99 P, Recueil, s. I-5603, body 26 až 29); Lenaerts, K., Arts, D., poznámka pod čarou 22, body 16-019.

58 — V čl. 8 odst. 5 základního nařízení je uvedena skutečnost, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího subvencování nebo dumpingu, výše napadnutelných subvencí, skutečný a možný pokles prodejů, zisku, výroba, podíl na trhu, produktivita, návratnost investic a vytížení kapacit; činitelé, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečné a možné nepříznivé účinky na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů.

újmy. Z uvedení stavu zásob v bodě 103 odůvodnění napadeného nařízení tak není možné vyvodit, že se Rada při odůvodnění napadeného nařízení rozhodujícím způsobem opřela o zjištění ohledně stavu zásob.

137. V bodě 105 odůvodnění napadeného nařízení však Rada upřesnila, že existenci újmy založila hlavně na vlivu subvencovaných dovozů na ceny⁵⁹. Není tedy dle mého názoru možné dospět k závěru, že zjištění ohledně stavu zásob je „opěrným pilířem“ pro zjištění újmy a tedy pro odůvodnění napadeného nařízení, jehož odstranění by muselo vést ke zrušení nařízení.

138. Také z tohoto důvodu je třeba výtku zamítnout.

4. Závěr

139. V důsledku toho musí být i druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta v plném rozsahu.

59 — Také při zohlednění úrovně odstranění újmy v bodech 166 až 169 odůvodnění napadeného nařízení nezohlednila Rada stav zásob, ale zaměřila se na ceny.

VIII – K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

140. V třetím důvodu kasačního opravného prostředku vytýká navrhovatelka pochybení Soudu při zamítnutí jejího pátého žalobního důvodu v řízení v prvním stupni. Soud údajně dostatečně nezohlednil, že újma může být rovněž přičtena jinému činiteli ve smyslu čl. 8 odst. 7 základního nařízení, a sice požadavku příliš vysokých, a tedy protisoutěžních poplatků za autorská práva pro patenty na CD-R.

A – Napadený rozsudek

141. V bodech 260 až 279 napadeného rozsudku se Soud nejprve zabýval výtku, že Rada nepřezkoumala tento činitel. V tomto ohledu konstatoval, že Rada obecně přezkoumala v bodech 134 a 135 odůvodnění napadeného nařízení účinky placení autorských poplatků plynoucích z patentů⁶⁰.

142. Poté se Soud zabýval výtku, že Rada dostatečně nepřezkoumala, zda placení údajně protisoutěžních autorských poplatků mohlo přerušit příčinnou souvislost mezi dotčenými dovozy a újmou. Soud tuto výtku

60 — Viz body 260 až 267 napadeného rozsudku.

zamítl. Nepovažoval za nezbytné určit přesné účinky dotčeného činitele. Naopak se domníval, že stačí, aby orgány Společenství konstatovaly, že navzdory takovému vnějšímu činiteli byla újma způsobená subvencovanými dovozy podstatná. Odůvodnění Rady, že autorské poplatky již byly placeny předtím, než dovozy dosáhly významnou úroveň, a že zjištěný negativní vývoj situace výrobců ve Společenství tedy nemůže být přičítán placení autorských poplatků, považoval Soud za dostatečné. Dále Soud zohlednil, že údajně protisoutěžní jednání není možné přičítat výrobcům ve Společenství.

143. Konečně Soud přezkoumal výtku, že Rada správně nezhodnotila újmu. V této souvislosti Soud konstatoval, že autorské poplatky musely být placeny všemi výrobci, včetně navrhovatelky. Nemohly tedy vysvětlit rozdíl mezi cenami ve Společenství a cenami subvencovaných dovozů, a neměly tedy vliv na úroveň cenového podbízení.

je přípustný, protože v jeho názvu dostatečně jasně označila tu část rozsudku, kterou tímto důvodem napadla.

145. Navrhovatelka svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku v podstatě napadá, že Soud při svém přezkumu napadeného nařízení nesprávně posoudil význam čl. 8 odst. 7 základního nařízení. Podle tohoto ustanovení nesmí být újma, která je způsobena jinými známými činiteli, přičtena údajnému dovozu subvencovaných výrobků. Pokud je znám jiný činitel, musí být přezkoumáno, zda by újma existovala i bez tohoto činitele a jak by v tom případě byla vysoká. Nerelevantní je naproti tomu, zda je takový činitel možné přičíst chování průmyslu Společenství.

146. Podle názoru *Rady* je tento důvod kasačního opravného prostředku bez dalšího nepřípustný. Navrhovatelka neobjasňuje, které zjištění napadeného rozsudku zpochybňuje, ale odkazuje pouze na jediný bod napadeného rozsudku. Neuvádí ani, jakého nesprávného právního posouzení se Soud dopustil.

B – Argumenty účastnic řízení

144. Na jednání *navrhovatelka* uvedla, že třetí důvod kasačního opravného prostředku

147. Důvod kasačního opravného prostředku je rovněž neopodstatněný. Soud použil čl. 8 odst. 7 základního nařízení správně. Držel se ustálené judikatury soudů Společenství. Podle

této judikatury se příčinná souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou zkoumá v následujících etapách.

148. První pozitivní kritérium spočívá v ověření, zda subvencované dovozy způsobily újmu. Způsobení újmy může být připuštěno i tehdy, pokud újma vyplývá nejenom ze subvencovaných dovozů, ale rovněž z jiných činitelů.

149. Poté se na základě negativního kritéria ověří, zda jiní známí činitelé mohli přerušit příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou. Z přerušení příčinné souvislosti je nicméně možné vycházet jen tehdy, pokud jsou účinky subvencovaných dovozů v porovnání s účinky jiných činitelů tak nepatrné, že již nemohou být ve srovnání s účinky těchto činitelů považovány za podstatné.

150. Soud správně přezkoumal, zda průmysl Společenství sám nepřispěl k újmě. Konečně navrhovatelka rovněž neuvedla, jaké účinky měly údajně protisoutěžní autorské poplatky na újmu. Neuvádí, v čem Soud nesprávně zhodnotil důkazy.

151. Také *Komise* považuje třetí důvod kasačního opravného prostředku za nepřípustný. Navrhovatelka napadá pouze bod 272 napadeného rozsudku. Nejedná se přitom o rozhodující prvek v celkové argumentaci Soudu.

152. Dále poukazuje na to, že navrhovatelka nepochybně zjištění Soudu v bodě 272 napadeného rozsudku, že údajné protisoutěžní jednání není přičitatelné výrobcům ze Společenství, a že tedy orgány Společenství nebyly povinny jej zohlednit.

C – Právní analýza

153. Jak bylo uvedeno výše⁶¹, kasační opravný prostředek musí jasně uvádět, jakou část rozsudku navrhuje zrušit a o jaké právní argumenty se tato návrhová žádání opírají.

154. Zaprvé, navrhovatelka v názvu třetího důvodu kasačního opravného prostředku upřesnila, že tento důvod směřuje proti části napadeného rozsudku, ve které Soud zamítl

⁶¹ — Bod 26 tohoto stanoviska.

pátý žalobní důvod. Z názvu třetího důvodu opravného prostředku je tak zjevné, kterou část rozsudku (body 260 až 279) chtěla navrhovatelka napadnout. Navrhovatelka sice v odůvodnění třetího důvodu uvedla pouze bod 272 napadeného rozsudku. Z názvu tohoto důvodu byla ale napadená část rozsudku dostatečně jasně zjištělná.

155. Zadruhé, navrhovatelka poukázala na to, že Soud dle jejího názoru při přezkumu napadeného nařízení nezohlednil dostatečně čl. 8 odst. 7 základního nařízení. Tím objasnila, že se jedná o zjištění újmy.

156. Dle mého názoru je tak třetí důvod kasačního opravného prostředku přípustný.

157. Navrhovatelka vytýká, že Soud porušil čl. 8 odst. 7 základního nařízení. Článek 8 odst. 7 základního nařízení stanoví, že jiné známé činitele než dovoz subvencovaných výrobků, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle čl. 8 odst. 6 dovozu subvencovaných výrobků. Příkladmo toto ustanovení zejména stanoví, že v této souvislosti je možno vzít

v úvahu restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi.

158. Porušení čl. 8 odst. 7 základního nařízení spočívá dle názoru navrhovatelky zaprvé v tom, že Soud nezpochybnil zjištění Rady v napadeném nařízení, že údajně protisoutěžní autorské poplatky nepřerušily příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou (1). Dále Soud neoprávněně zamítl její výtku, že při posouzení újmy měly být zohledněny účinky autorských poplatků (2.).

1. Účinky autorských poplatků na příčinnou souvislost

159. Jak Soud správně uvedl v bodě 269 napadeného rozsudku, pokud jde o příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou, je třeba přezkoumat, zda jiní činitelé mohli přerušit příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství⁶².

62 — Viz rozsudky ze dne 14. července 1995, Koyo Seiko v. Rada (T-166/94, Recueil, s. II-2129, bod 81); ze dne 29. ledna 1998, Sinochem v. Rada (T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 98), a ze dne 15. prosince 1999, Petrotub a Republica v. Rada (T-33/98 a T-34/98, Recueil, s. II-3837, bod 176).

160. V této souvislosti – jak Soud správně konstatoval⁶³ – nemusí být nezbytně účinky dotčeného činitele podrobně zjištěny a zohledněny. Pro účely tohoto přezkumu postačuje zjištění, že navzdory dotčenému činiteli byla újma způsobená subvencovanými dovozy podstatná. Toto vyplývá ze skutečnosti, že základní nařízení (již) nevyžaduje, aby byly subvencované dovozy hlavní příčinou újmy, a uložení vyrovnávacího cla je tak možné i tehdy, když je újma způsobená vícero činiteli⁶⁴.

161. V důsledku toho nemohu v právním kritériu použitým Soudem rozpoznat žádné nesprávné právní posouzení. Nyní přezkoumám, zda se Soud dopustil chyby při použití tohoto právního kritéria.

162. Rada zjistila, že autorské poplatky musely být placeny všemi výrobci CD-R a že tito výrobci je museli platit již předtím, než došlo k újmě konstatované Radou. Dále zohlednila časovou shodu mezi vstupem zboží dovezeného z Indie na trh a jí zjištěnou

újmou způsobenou průmyslu Společenství. Rada, která se opřela obzvláště o tato zjištění, měla za to, že příčinná souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou nemohla být přerušena platbou autorských poplatků⁶⁵.

163. Navrhovatelka v řízení před Soudem podrobně neuvedla, proč by měl být tento předpoklad Rady nesprávný. Odvolala se pouze na to, že z rozsudku Mukand⁶⁶ vyplývá, že orgány Společenství měly přesně zjistit účinky autorských poplatků.

164. Rozsudek Mukand se nicméně týkal případu, ve kterém byly případným protisoutěžním jednáním výrobců Společenství dotčeny pouze ceny výrobců Společenství pro sporný výrobek, nikoliv ale ceny výrobců, kteří sporný výrobek dováželi do Společenství⁶⁷. Pokud se v takovém případě zjištění újmy opírá zejména o podhodnocení cen subvencovaných dovozů ve vztahu k cenám zboží vyráběného ve Společenství,

63 — Viz bod 269 napadeného rozsudku.

64 — Viz rozsudek ze dne 5. října 1988, Canon a další v. Rada, (277/85 a 300/85, Recueil, s. 5731, bod 62), který se zaměřuje na rozdíl oproti dřívějšímu nařízení. Na rozdíl od dřívějšího právního režimu, který vyplýval z nařízení Rady (EHS) č. 2176/84 ze dne 23. července 1984 o ochraně před dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 201 s. 1), v opraveném znění ze dne 24. srpna 1984 (Úř. věst. L 201 s. 35) již není předpokladem pro uložení vyrovnávacího cla skutečnost, že jsou subvencované dovozy hlavní příčinou újmy. Viz k tomu Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., poznámka pod čarou 17, bod 3.96.

65 — Viz bod 134 odůvodnění napadeného nařízení.

66 — Rozsudek ze dne 19. září 2001, Mukand a další v. Rada (T-58/99, Recueil, s. II-2521).

67 — Rozsudek Mukand a další v. Rada (bod 66, obzvláště body 46 až 48 a 52 až 55).

pak je zřejmé, že jednání, které uměle zvyšuje ceny výrobků vyráběných ve Společenství, může být způsobilé zpochybnit příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou⁶⁸.

166. V důsledku toho není možné zjistit žádné nesprávné právní posouzení ani při použití právního kritéria Soudem.

2. Hodnocení újmy

165. V případě jako je projednáváný případ, ve kterém musely být údajně protisoutěžní autorské poplatky placeny všemi výrobci, není nicméně možnost přerušení příčinné souvislosti zřejmá. To platí obzvláště tehdy, když Rada konstatovala, že autorské poplatky byly placeny již dříve, ale když zjištěná újma (pokles cen) je ale časově souběžná se vstupem subvencovaného zboží na trh. V této souvislosti by navrhovatelka musela podrobně vysvětlit, proč údajně protisoutěžní požadavek autorských poplatků přerušuje příčinnou souvislost, ze které vycházela Rada⁶⁹. Protože tak neučinila, nemůže být Soudu vytýkáno, že potvrdil zjištění Rady⁷⁰.

167. Ohledně hodnocení újmy poukázal Soud na to, že v projednáváném případě mělo, na rozdíl od případu, ve kterém byl vydán rozsudek Mukand, údajně protisoutěžní jednání vliv na všechny výrobce. Platba autorských poplatků proto neměla žádný vliv na okolnosti, které byly zohledněny pro výpočet úrovně cenového podbízení. Rada tedy mohla vyjít z toho, že dotčený vnější činitel nemohl vysvětlit rozdíl mezi cenami Společenství a indickými cenami⁷¹.

68 — Rozsudek Mukand a další v. Rada (uvedený v poznámce pod čarou 66, bod 46). Viz nicméně rovněž rozsudek AGST Draht- und Biegetechnik (uvedený v poznámce pod čarou 15, body 45 až 54), podle kterého musí být podrobně uvedeno, v jakém rozsahu mohly mít uměle vysoké ceny na jednom trhu vliv také na jiném trhu.

69 — Viz rozsudek AGST Draht- und Biegetechnik (uvedený v poznámce pod čarou 15, body 45 až 54).

70 — Viz bod 25 tohoto stanoviska.

168. V této souvislosti je nejdříve třeba zohlednit, že zjištění újmy způsobené průmyslu Společenství není jen předpo-

71 — Viz bod 274 napadeného rozsudku.

kladem pro přijetí vyrovnávacího cla proti subvencovaným dovozům⁷², ale může hrát roli rovněž pro vyšší vyrovnávacího cla.

cenách pro kupující dotčeného výrobku ve Společenství. Ceny subvencovaných dovozů mají být vyrovnávacím clem zvýšeny jen v rozsahu, v němž je to pro ochranu průmyslu Společenství nezbytné. Nemají ale průmyslu Společenství přiznávat oproti subvencovaným dovozům soutěžní výhodu, která jde nad tento rámeček.

169. Podle čl. 15 odst. 1 třetí věty základního nařízení nesmí být vyrovnávací clo vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí, musí být ale nižší, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství (takzvané pravidlo „*lesser-duty*“). Podle pravidla „*lesser-duty*“ se tedy míra subvence srovnává s úrovní odstranění újmy. Pokud je úroveň odstranění újmy menší než míra subvence, musí být uloženo vyrovnávací clo pouze ve vyšší úrovni odstranění újmy.

170. Účelem pravidla „*lesser-duty*“ je, že je vyrovnávána pouze soutěžní výhoda subvencovaných dovozů, která je nezbytná pro ochranu průmyslu Společenství. Pravidlo „*lesser-duty*“ tak má uvést do vzájemného souladu jednak obchodněprávní ochranu průmyslu Společenství před subvencovanými dovozy a jednak zájem na co nejvíce soutěžním průmyslu Společenství a co nejnižších

171. Pokud se zohlední tento účel pravidla „*lesser-duty*“, pak je zřejmé, že pro zohlednění jiných činitelů ve smyslu čl. 8 odst. 7 základního pravidla může být v rámci pravidla „*lesser-duty*“ použit jemnější filtr než při přezkumu, zda jiný činitel přerušuje příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou. Protože uložení vyrovnávacího cla musí být možné i tehdy, když je újma způsobena vícero činiteli, postačuje v rámci přezkumu kauzality použití výše uvedeného⁷³ „hrubého filtru“. V této souvislosti nemusí být účinky dotčeného činitele nezbytně podrobně uvedeny a zohledněny. Cílem pravidla „*lesser-duty*“ je nicméně, aby se i v takovém případě neposkytla průmyslu Společenství ochrana, která jde nad nezbytnou míru. Aby se dosáhlo tohoto cíle, může být vhodné zohlednit při výpočtu úrovně odstranění újmy činitele, kteří sice nevedou k přerušení příčinné souvislosti mezi subvencovanými dovozy a újmou, ale

72 — Pokud není újma způsobena subvencovanými dovozy, protože příčinná souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou je přerušena jiným činitelem, nemůže být uloženo žádné vyrovnávací clo. Touto otázkou jsem se již zabývala výše (body 159 až 166 tohoto stanoviska).

73 — Viz body 159 až 166 tohoto stanoviska.

mohou mít vliv na rozsah úrovně odstranění újmy. Z tohoto důvodu může být při výpočtu úrovně odstranění újmy vhodnější použití „jemnějšího filtru“ než v rámci přezkumu příčinné souvislosti⁷⁴.

172. Nicméně je třeba zohlednit skutečnost, jak jsem uvedla výše, že posouzení a hodnocení hospodářských údajů, které jsou nezbytné k přijetí opatření obchodní ochrany, představuje složitý úkol a orgány Společenství mají v důsledku toho širokou posuzovací pravomoc⁷⁵.

173. Poté co byly připomenuty tyto zásady, je nyní třeba ověřit, zda Soud řádně zohlednil údajně příliš vysoké autorské poplatky při přezkumu výkonu posuzovací pravomoci Radou, pokud jde o výpočet úrovně odstranění újmy a použití pravidla „*lesser-duty*“.

74 — Viz Adamantopoulos, K., Pereyra, M.J., *EU Antisubsidy Law & Practice*, 2. vydání, Sweet & Maxwell 2007, body 6-039; Müller, W., Khan, N., Neumann, H.-A., poznámka pod čarou 17, bod 14.3, kde se poukazuje na to, že při výpočtu úrovně odstranění újmy se musí odhlédnout od jiných činitelů.

75 — Viz bod 23 tohoto stanoviska. V této souvislosti je rovněž třeba zohlednit skutečnost, že v některých jazykových verzích čl. 15 odst. 1 třetí věty základního nařízení se zdá, že samotné použití pravidla „*lesser duty*“ na úroveň odstranění újmy spadá do diskreční pravomoci orgánů Společenství, jak uvádí například anglická verze („*should*“) nebo německé verze („*sollte*“). Jiná jazyková znění, jako je francouzské („*doit*“), španělské („*será*“) a slovinské („*mora*“) nezbytně nenaznačují existenci prostoru pro uvážení. Pokud se zohlední skutečnost, že použití pravidla „*lesser duty*“ na úroveň odstranění újmy podle článku 19.2 Dohody o ochranných opatřeních (Úř. věst. L 336, s. 184) je sice považováno za žádoucí, ale není uloženo, svědčí dle mého názoru celá řada činitelů ve prospěch existence posuzovací pravomoci orgánů Společenství ve fázi použití pravidla „*lesser duty*“.

174. V této souvislosti je třeba nejdříve uvést, že v minulosti bylo v literatuře opakovaně poukázáno na nebezpečí, že nezohlednění porušení evropského práva hospodářské soutěže v rámci řízení směřujícího k uložení obchodních ochranných opatření může vést k tomu, že budou zmařeny cíle Smluv v oblasti práva hospodářské soutěže⁷⁶.

175. Skutečně existuje v případech, ve kterých jsou ceny zboží dovozeného ze třetích států srovnávány s cenami výrobců Společenství, jenž jsou z důvodu protisoutěžních jednání uměle zvýšené, nebezpečí, že úroveň, která je určena k odstranění soutěžní výhody subvencovaných dovozů, bude stanovena příliš vysoko. Úroveň odstranění újmy, která je stanovena příliš vysoko, je ke škodě kupujících dotčeného výrobku, aniž by byla odůvodněna ochranou průmyslu Společenství.

176. To ale dle mého názoru nevede k tomu, že je Rada v rámci své posuzovací pravomoci povinna ve všech případech, ve kterých mají údajně protisoutěžní jednání vliv na ceny, zohlednit toto jednání při výpočtu úrovně odstranění újmy. Obzvláště v případě, ve kterém by údajně protisoutěžním jednáním mohli být dotčeni všichni v úvahu přicházející

76 — Temple Lang, J., judikatura k rozsudku Mukand, *Common Market Law Review*, 2002, s. 633 a násl, 635; Branton, J., *Trade Law Meets Antitrust in the European Court: Judgement in Mukand v. Council*, *International Trade Law Review*, 2001, s. 184 a násl.; Clough, M., *Conflicts between EEC Antidumping and Competition Law*, *European Competition Law Review*, 1992, s. 222 a násl.

výrobci, nepovažují za nezbytně nutné, aby Rada zohlednila toto jednání v rámci výpočtu úrovně odstranění újmy. V takovém případě se jeví platba autorského poplatku jako podmínka, v rámci které musí jednat všichni výrobci. Pokud toto jednání není přičitatelné samotnému průmyslu Společenství, má tento průmysl oprávněnou potřebu být chráněn před subvencovanými dovozy tím, že se za dané podmínky uloží vyrovnávací clo.

IX – Závěr právní analýzy

179. Z výše uvedených úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek je neopodstatněný. Je tedy třeba jej zamítnout v plném rozsahu.

177. V projednávaném případě Soud v bodě 274 napadeného rozsudku zohlednil, že všichni výrobci CD-R museli platit údajně protisoutěžní poplatky a že údajně protisoutěžní jednání nemůže být přičteno průmyslu Společenství. Soud se tak mohl v bodě 257 napadeného rozsudku právem domnívat, že údajně příliš vysoké autorské poplatky nemohly mít vliv na výpočet úrovně cenového podbízení a že zjištění Rady v bodě 134 odůvodnění napadeného nařízení není možné kritizovat.

X – K nákladům řízení

180. Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka dle mého názoru neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

D – Závěr

178. V důsledku toho je tedy třeba zamítnout i třetí důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

181. Podle čl. 69 odst. 4 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku rovněž použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, nese Komise vlastní náklady řízení.

XI – Závěry

182. S ohledem na výše uvedené úvahy navrhuji Soudnímu dvoru:

- „– zamítnout kasační opravný prostředek;
- uložit navrhovatelce náhradu nákladů řízení;
- uložit Komisi, aby nesla své náklady řízení.“